Europos Parlamentas
2014-2019

Plenarinio posėdžio dokumentas

B8-0237/2017 }
B8-0241/2017 }

RC1/REV

10.4.2017

BENDRAS PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas pagal Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis

keičiantis šių frakcijų pateiktus pasiūlymus dėl rezoliucijų:
PPE, S&D, ALDE, Verts/ALE (B8-0237/2017)
GUE/NGL (B8-0241/2017)

dėl derybų su Jungtine Karalyste gavus jos pranešimą dėl ketinimo išstoti iš Europos Sąjungos
(2017/2593(RSP))

Guy Verhofstadt
ALDE frakcijos koordinatorius ir pirmininkas
Manfred Weber
PPE frakcijos pirmininkas
Gianni Pittella
S&D frakcijos pirmininkas
Philippe Lamberts, Ska Keller
Verts/ALE frakcijos pirmininkai
Gabriele Zimmer
GUE/NGL pirmininkė
Danuta Maria Hübner
Konstitucinių reikalų komiteto pirmininkė

Europos Parlamento rezoliucija dėl derybų su Jungtine Karalyste gavus jos pranešimą dėl ketinimo išstoti iš Europos Sąjungos
(2017/2593(RSP))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 50 straipsnį,

– atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnio 5 dalį, 4 straipsnio 3 dalį ir 8 straipsnį,

– atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 217 ir 218 straipsnius,

– atsižvelgdamas į pranešimą, kurį Europos Vadovų Tarybai 2017 m. kovo 29 d. pateikė Jungtinės Karalystės Ministrė Pirmininkė, vadovaudamasi Europos Sąjungos sutarties 50 straipsnio 2 dalimi,

– atsižvelgdamas į savo 2016 m. birželio 28 d. rezoliuciją dėl sprendimo išstoti iš ES, kuris yra JK įvykusio referendumo pasekmė[1],

– atsižvelgdamas į savo 2017 m. vasario 16 d. rezoliucijas dėl galimų dabartinės Europos Sąjungos institucinės sąrangos pakeitimų ir korekcijų[2], dėl Europos Sąjungos veikimo gerinimo remiantis Lisabonos sutarties teikiamomis galimybėmis[3] ir dėl euro zonos biudžeto pajėgumo[4],

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,

A. kadangi, Jungtinės Karalystės vyriausybei informavus Europos Vadovų Tarybą, prasideda Jungtinės Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos procesas ir šiai valstybei nebebus taikomos Sutartys;

B. kadangi tai precedento neturintis įvykis, dėl kurio tenka apgailestauti, nes iki šiol dar nė viena valstybė narė nėra išstojusi iš Europos Sąjungos; kadangi šis išstojimas turi vykti tvarkingai, kad nebūtų padarytas neigiamas poveikis Europos Sąjungai, jos piliečiams ir Europos integracijos procesui;

C. kadangi Europos Parlamentas atstovauja visiems Europos Sąjungos piliečiams ir viso Jungtinės Karalystės išstojimo proceso metu sieks apsaugoti jų interesus;

D. kadangi, nors išstoti iš Europos Sąjungos – suvereni valstybės narės teisė, visų pasiliekančių valstybių narių pareiga – veikti vieningai siekiant apsaugoti Europos Sąjungos interesus ir jos vientisumą; taigi kadangi vyks derybos tarp šalių, kurių viena bus Jungtinė Karalystė, o kita – Europos Sąjungai ir 27-ioms pasiliekančioms jos valstybėms narėms (ES 27) atstovausianti Komisija;

E. kadangi derybos dėl Jungtinės Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos prasidės Europos Vadovų Tarybai priėmus šių derybų gaires; kadangi šioje rezoliucijoje

[1] Priimti tekstai, P8_TA(2016)0294.
[2] Priimti tekstai, P8_TA(2017)0048.
[3] Priimti tekstai, P8_TA(2017)0049.
[4] Priimti tekstai, P8_TA(2017)0050.

išdėstoma Europos Parlamento pozicija, susijusi su šiomis gairėmis, be to, ji bus pagrindas, kuriuo vadovaudamasis Europos Parlamentas vertins derybų procesą ir visus Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės pasiektus tarpusavio susitarimus;

F. kadangi, kol nėra išstojusi iš Europos Sąjungos, Jungtinė Karalystė turi naudotis visomis teisėmis ir vykdyti visas pareigas, kurios kildinamos iš Sutarčių, įskaitant Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje nustatytą lojalaus bendradarbiavimo principą;

G. kadangi savo 2017 m. kovo 29 d. pranešime Jungtinė Karalystė pažymėjo ketinanti nesivadovauti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcija;

H. kadangi tame pačiame pranešime Jungtinės Karalystės vyriausybė pažymėjo, kad jos būsimi santykiai su Europos Sąjunga neapims jos narystės nei vidaus rinkoje, nei muitų sąjungoje;

I. kadangi vis dėlto tolesnė Jungtinės Karalystės narystė vidaus rinkoje, Europos ekonominėje erdvėje ir (arba) muitų sąjungoje būtų buvusi optimali išeitis ir Jungtinei Karalystei, ir ES 27; kadangi tol, kol Jungtinės Karalystės vyriausybė toliau prieštarauja keturioms laisvėms ir nesutinka su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcija, atsisako bendrai prisidėti prie Sąjungos biudžeto bei nori įgyvendinti savo prekybos politiką, tai nėra įmanoma;

J. kadangi po referendumo dėl pasitraukimo iš Europos Sąjungos rezultatų visos sprendimo dėl naujo susitarimo dėl Jungtinės Karalystės Europos Sąjungoje, pridėto prie 2016 m. vasario 18–19 d. Europos Vadovų Tarybos išvadų, nuostatos bet kuriuo atveju yra niekinės;

K. kadangi derybos turi vykti stengiantis užtikrinti teisinį stabilumą ir kiek galima sumažinti veiklos sutrikimų bei pateikti piliečiams ir juridiniams asmenims aiškų ateities vaizdą;

L. kadangi pranešimas turi būti atšaukiamas laikantis visų ES 27 nustatytų sąlygų, kad negalėtų būti naudojamas kaip procedūrinė priemonė ar juo negalėtų būti piktnaudžiaujama siekiant pagerinti dabartines Jungtinės Karalystės narystės sąlygas;

M. kadangi nepasiekus susitarimo dėl išstojimo Jungtinė Karalystė automatiškai išstotų iš Europos Sąjungos 2019 m. kovo 30 d. ir toks išstojimas būtų chaotiškas;

N. kadangi daug Jungtinės Karalystės piliečių, įskaitant daugumą Šiaurės Airijoje ir Škotijoje, balsavo už pasilikimą Europos Sąjungoje;

O. kadangi Europos Parlamentas ypač nerimauja dėl Jungtinės Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos padarinių Šiaurės Airijai ir jos būsimiems santykiams su Airija; kadangi šiuo požiūriu nepaprastai svarbu apsaugoti taiką ir, savo ruožtu, išsaugoti visas Didžiojo penktadienio susitarimo, kuris buvo sudarytas aktyviai tarpininkaujant Sąjungai, dalis, kaip Europos Parlamentas yra pabrėžęs savo 2014 m. lapkričio 13 d. rezoliucijoje dėl Šiaurės Airijos taikos proceso[1];

P. kadangi Jungtinės Karalystės išstojimas turėtų paskatinti ES 27 ir Sąjungos institucijas

[1] OL C 285, 2016 8 5, p. 9.

stengtis geriau atremti esamus iššūkius ir susimąstyti apie savo ateitį bei darbą, kuris turėtų būti įdėtas siekiant, kad Europos projektas būtų veiksmingesnis, demokratiškesnis ir artimesnis jų piliečiams; primena Bratislavos veiksmų gaires ir su jomis susijusias Europos Parlamento rezoliucijas, 2017 m. kovo 1 d. Europos Komisijos baltąją knygą dėl Europos ateities, 2017 m. kovo 25 d. Romos deklaraciją ir Aukšto lygio grupės nuosavų išteklių klausimais 2017 m. sausio 17 d. pasiūlymus, kurie galėtų būti šių apmąstymų pagrindas;

1. patvirtina, kad Jungtinės Karalystės vyriausybė pateikė pranešimą Europos Vadovų Tarybai, kuriuo įforminamas Jungtinės Karalystės sprendimas išstoti iš Europos Sąjungos;

2. ragina Europos Sąjungą ir Jungtinę Karalystę kuo greičiau pradėti derybas, numatytas Europos Sąjungos sutarties 50 straipsnio 2 dalyje;

3. pakartoja, jog svarbu, kad susitarimas dėl išstojimo ir bet kokia galima pereinamojo laikotarpio priemonė ar priemonės įsigaliotų gerokai iki 2019 m. gegužės mėn. vyksiančių Europos Parlamento rinkimų;

4. primena, kad susitarimas dėl išstojimo, kaip ir bet koks galimas būsimas susitarimas dėl Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės santykių ir bet kokios galimos pereinamojo laikotarpio priemonės, gali būti sudarytas tik pritarus Europos Parlamentui;

Bendrieji derybų principai

5. tikisi, kad, siekiant užtikrinti tvarkingą Jungtinės Karalystės pasitraukimą iš Europos Sąjungos, Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės derybos vyks gera valia ir visiškai skaidriai; primena, kad iki susitarimo dėl išstojimo įsigaliojimo Jungtinė Karalystė toliau naudosis savo – Europos Sąjungos valstybės narės – teisėmis ir, savo ruožtu, taip pat turės vykdyti su tuo susijusias prievoles ir pareigas;

6. atsižvelgdamas į tai primena, kad Jungtinės Karalystės sprendimas pradėti derybas su trečiosiomis šalimis dėl galimų prekybos susitarimų iki jos išstojimo prieštarautų Sąjungos teisei; pabrėžia, kad tokie veiksmai nebūtų suderinami su Europos Sąjungos sutarties 4 straipsnio 3 dalyje apibrėžtu lojalaus bendradarbiavimo principu ir turėtų pasekmių: be kita ko, Jungtinė Karalystė nebegalėtų dalyvauti derybų dėl prekybos procedūrose, kurios išdėstytos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnyje; pabrėžia, kad tas pats principas taikytinas ir kitose politikose srityse, jei Jungtinė Karalystė toliau dalyvautų formuojant Sąjungos teisės aktus, veiksmus, strategijas ar bendrą politiką jos pačios, kaip išstojančios valstybės narės, o ne Europos Sąjungos ir ES 27 interesams palankiu būdu;

7. įspėja, kad bet kokie vienos ar kelių pasiliekančių valstybių narių ir Jungtinės Karalystės dvišaliai susitarimai Europos Sąjungos kompetencijos srityse klausimais, įtrauktais į susitarimą dėl išstojimo, dėl kurių nėra susitarusios ES 27 ir (arba) kurie neigiamai paveiktų būsimus Europos Sąjungos santykius su Jungtine Karalyste, taip pat prieštarautų Sutartims; be to, įspėja, kad tai ypač pasakytina apie bet kokį dvišalio susitarimo ir (arba) reglamentavimo ar priežiūros praktikos atvejį, kuris būtų susijęs, pvz., su lengvatine Jungtinėje Karalystėje įsisteigusių finansų įstaigų prieiga prie vidaus rinkos Sąjungos reglamentavimo sistemos arba Jungtinėje Karalystėje esančių ES 27 piliečių (ar atvirkščiai) statuso sąskaita;

8. laikosi nuomonės, kad įgaliojimai ir derybiniai nurodymai, kurie bus suteikiami per visą derybų procesą, turi visapusiškai atspindėti ES 27, įskaitant Airiją (šią valstybę narę Jungtinės Karalystės išstojimas iš Europos Sąjungos paveiks ypač), piliečių pozicijas ir interesus;

9. tikisi, kad šiomis sąlygomis Europos Sąjunga ir Jungtinė Karalystė susitars dėl būsimų santykių, kurie bus sąžiningi, kuo artimesni bei subalansuoti teisių ir pareigų požiūriu; apgailestauja dėl Jungtinės Karalystės vyriausybės sprendimo pasitraukti iš vidaus rinkos, Europos ekonominės erdvės ir muitų sąjungos; mano, kad iš Sąjungos išstojanti valstybė negali naudotis privalumais, panašiais į Europos Sąjungos valstybės narės, taigi pažymi, kad nepritars jokiam susitarimui, kuris prieštarautų šiam principui;

10. pakartoja, kad narystė vidaus rinkoje ir muitų sąjungoje apima pritarimą keturioms laisvėms, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai, bendriems biudžeto įnašams ir Europos Sąjungos bendros prekybos politikos laikymuisi;

11. pabrėžia, kad Jungtinė Karalystė turi paisyti visų savo teisinių, finansinių ir biudžetinių pareigų, įskaitant įsipareigojimus, prisiimtus pagal dabartinę daugiametę finansinę programą, kurių ji turi laikytis iki ir po savo išstojimo dienos;

12. atkreipia dėmesį į siūlomą derybų organizavimo tvarką, pateiktą 2016 m. gruodžio 15 d. ES 27 valstybių ar vyriausybių vadovų, Europos Vadovų Tarybos ir Europos Komisijos pirmininkų pareiškime; teigiamai vertina tai, kad Sąjungos derybininke paskirta Europos Komisija, ir tai, kad vyriausiuoju derybininku Komisija paskyrė Michelį Barnier; pažymi, kad visapusiškas Europos Parlamento dalyvavimas – būtina prielaida norint pelnyti jo pritarimą bet kokiam Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės pasiektam susitarimui;

Derybų eiga

13. pabrėžia, kad, vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties 50 straipsnio 2 dalimi, derybos bus susijusios su Jungtinės Karalystės išstojimo tvarka, kartu skiriant dėmesį būsimų Jungtinės Karalystės santykių su Europos Sąjungą sistemai;

14. sutinka, kad, padarius didelę pažangą susitarimo dėl išstojimo klausimu, galėtų prasidėti derybos dėl galimų pereinamojo laikotarpio priemonių, remiantis numatoma būsimų Jungtinės Karalystės santykių su Europos Sąjunga sistema;

15. pažymi, kad susitarimas dėl būsimų Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės, kaip trečiosios šalies, santykių gali būti sudarytas tik Jungtinei Karalystei išstojus iš Europos Sąjungos;

Susitarimas dėl išstojimo

16. pažymi, kad susitarimas dėl išstojimo turi atitikti Sutarčių ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos nuostatas, priešingu atveju Europos Parlamentas jam nepritars;

17. laikosi nuomonės, kad susitarime dėl išstojimo turėtų būti keliami šie klausimai:

- ES 27 piliečių, kurie gyvena ar yra gyvenę Jungtinėje Karalystėje, taip pat Jungtinės Karalystės piliečių, kurie gyvena ar yra gyvenę kitose valstybėse narėse,

teisinis statusas ir kitos su jų teisėmis susijusios nuostatos;
- susitarimas dėl Jungtinės Karalystės ir Europos Sąjungos tarpusavio finansinių įsipareigojimų;
- Europos Sąjungos išorės siena;
- Jungtinės Karalystės tarptautinių įsipareigojimų, prisiimtų jai būnant Europos Sąjungos valstybe nare, statuso išaiškinimas turint galvoje, kad 27-ių valstybių narių sudaroma Europos Sąjunga bus 28-ių valstybių narių sudarytos Europos Sąjungos teisių perėmėja;
- teisinio tikrumo užtikrinimas juridiniams asmenims, įskaitant bendroves;
- Europos Sąjungos Teisingumo Teismo paskyrimas kompetentinga institucija susitarimo dėl išstojimo aiškinimo ir vykdymo klausimais;

18. ragina teisingai elgtis su ES 27 piliečiais, kurie gyvena ar yra gyvenę Jungtinėje Karalystėje, taip pat su Jungtinės Karalystės piliečiais, kurie gyvena ar yra gyvenę ES 27, ir laikosi nuomonės, kad vykstant deryboms visapusiškas prioritetas turi būti teikiamas atitinkamoms jų teisėms ir interesams; todėl reikalauja, kad Jungtinėje Karalystėje gyvenančių ES 27 piliečių ir ES 27 gyvenančių Jungtinės Karalystės piliečių statusui ir teisėms būtų taikomi abipusiškumo, lygybės, vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principai, be to, reikalauja apsaugoti Sąjungos teisės, įskaitant Pagrindinių teisių chartiją, ir jos įgyvendinimo sistemos vientisumą; pabrėžia, kad bet koks menkesnis teisių, susijusių su judėjimo laisve, užtikrinimas, įskaitant ES piliečių diskriminavimą jiems mėginant įgyti teisę gyventi šalyje, iki Jungtinės Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos prieštarautų Sąjungos teisei;

19. pabrėžia, kad bendras finansinis susitarimas su Jungtine Karalyste remiantis Europos Sąjungos metinėmis ataskaitomis, kurių auditą atlieka Audito Rūmai, turi apimti visas šios šalies teisines prievoles, susijusias su neįvykdytais įsipareigojimais, be to, jame turi būti numatyti nebalansiniai straipsniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai ir kitos finansinės išlaidos, kurios bus tiesiogiai patirtos dėl išstojimo;

20. pripažįsta, kad susitarime dėl išstojimo turi būti sprendžiamas klausimas dėl išskirtinės Airijos salos padėties ir ypatingų jos atžvilgiu susidariusių aplinkybių; ragina pasinaudoti visais Europos Sąjungos teisėje ir 1998 m. Didžiojo penktadienio susitarime numatytais būdais ir priemonėmis, siekiant sušvelninti Jungtinės Karalystės išstojimo poveikį sienai tarp Airijos ir Šiaurės Airijos; atsižvelgdamas į tai primygtinai laikosi nuomonės, kad absoliučiai būtina užtikrinti Šiaurės Airijos taikos proceso tęstinumą ir stabilumą ir daryti viską, kas įmanoma, kad neiškiltų fizinė siena;

Būsimi Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės santykiai

21. pripažįsta 2017 m. kovo 27 d. pranešimą ir 2017 m. vasario 2 d. Jungtinės Karalystės vyriausybės baltąją knygą „Jungtinės Karalystės išstojimas iš Europos Sąjungos ir naujoji partnerystė su ja“;

22. mano, jog būsimi Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės santykiai turėtų būti subalansuoti ir visapusiški ir jų pagrindu turėtų būti užtikrinami abiejų šalių piliečių interesai, taigi prireiks skirti pakankamai laiko dėl jų susiderėti; pabrėžia, kad tai turėtų apimti bendros svarbos sritis, kartu paisant Europos Sąjungos teisinės tvarkos vientisumo ir Sąjungos pagrindinių principų bei vertybių, įskaitant vidaus rinkos vientisumą ir Sąjungos kompetenciją bei savarankiškumą priimti sprendimus; pažymi, kad tinkamas tokių būsimų santykių pagrindas galėtų būti Europos Sąjungos sutarties

8 straipsnis ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 217 straipsnis, kuriame nustatyta galimybė „steigti asociaciją, numatančią abipuses teises ir pareigas, bendrą veiklą ir specialią tvarką“;

23. pažymi, jog, kad ir kokie būtų derybų dėl būsimų Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės santykių rezultatai, jie negali apimti jokių kompromisų tarp, viena vertus, vidaus ir išorės saugumo, įskaitant bendradarbiavimą gynybos srityje, ir, kita vertus, būsimų ekonominių santykių;

24. pabrėžia, kad bet kokio būsimo Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės susitarimo sąlyga yra tolesnis Jungtinės Karalystės vadovavimasis standartais, kurie numatyti pagal tarptautinius įsipareigojimus, įskaitant žmogaus teises, ir Sąjungos teisės aktus ir politiką, be kita ko, aplinkos apsaugos, klimato kaitos, kovos su mokesčių vengimu ir slėpimu, sąžiningos konkurencijos, prekybos ir socialinių teisių, ypač apsaugos nuo socialinio dempingo, srityse;

25. nepritaria jokiam būsimam Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės susitarimui, į kurį būtų įtrauktos pavienės ar su atskirais sektoriais susijusios nuostatos, įskaitant nuostatas dėl finansinių paslaugų, pagal kurias Jungtinėje Karalystėje veikiančioms įmonėms būtų suteikta lengvatinė prieiga prie vidaus rinkos ir (arba) muitų sąjungos; pabrėžia, kad, Jungtinei Karalystei išstojus, jai bus taikoma Sąjungos teisės aktais apibrėžta trečiosios šalies tvarka;

26. pabrėžia, kad, Jungtinei Karalystei kreipusis dėl dalyvavimo tam tikrose Europos Sąjungos programose, ji dalyvautų kaip trečioji šalis, kuri turėtų mokėti atitinkamus biudžeto įnašus ir kuriai būtų taikoma tuo metu jurisdikciją turinčio subjekto priežiūra; šiuo požiūriu palankiai vertintų jos tolesnį dalyvavimą įvairiose programose, pvz., „Erasmus“;

27. pažymi, kad daug Jungtinės Karalystės piliečių pareiškė kategoriškai nepritarią teisių, kuriomis jie šiuo metu naudojasi pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 20 straipsnį, praradimui; siūlo ES 27 išnagrinėti, kaip būtų galima sušvelninti šią padėtį atsižvelgiant į Sąjungos pirminėje teisėje nustatytus apribojimus ir kartu visapusiškai laikantis abipusiškumo, lygybės, vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principų;

Pereinamojo laikotarpio priemonės

28. mano, kad dėl pereinamojo laikotarpio priemonių teisiniam tikrumui ir tęstinumui užtikrinti Europos Sąjunga ir Jungtinė Karalystė gali susiderėti tik jeigu pagal jas būtų numatyta teisinga abiejų šalių teisių ir pareigų pusiausvyra ir išsaugotas Europos Sąjungos teisinės tvarkos vientisumas, o už bet kokių teisinių problemų išaiškinimą būtų atsakingas Europos Sąjungos Teisingumo Teismas; be to, yra įsitikinęs, kad bet kokios tokios priemonės turi būti griežtai apribotos laiko požiūriu (neviršyti trejų metų) bei taikymo srities požiūriu, kadangi jos niekuomet negalėtų būti narystės Europos Sąjungoje pakaitalas;

ES 27 ir Sąjungos institucijoms tenkantys iššūkiai

29. ragina kuo greičiau pasiekti susitarimą dėl Europos bankininkystės institucijos ir Europos vaistų agentūros perkėlimo, o perkėlimo procesą pradėti, kai tik tai praktiškai bus įmanoma;

30. pažymi, jog, atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės išstojimą, gali prireikti atlikti Sąjungos teisės peržiūrą ir suderinimus;

31. mano, kad peržiūra, kuri apimtų dvejus paskutinius dabartinės daugiametės finansinės programos metus, nėra būtina, tačiau Jungtinės Karalystės išstojimo poveikio klausimas turėtų būti sprendžiamas pagal metinę biudžeto procedūrą; pabrėžia, kad Sąjungos institucijos ir ES 27 turėtų nedelsdamos pradėti darbą, susijusį su nauja daugiamete finansine programa, įskaitant nuosavų išteklių klausimą;

32. įsipareigoja laiku baigti teisėkūros procedūras, susijusias su Europos Parlamento sudėtimi pagal Europos Sąjungos sutarties 14 straipsnio 2 dalį, taip pat su rinkimų tvarka remiantis jo pasiūlymu, pateiktu pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 223 straipsnį, kuris pridėtas prie jo 2015 m. lapkričio 11 d. rezoliucijos dėl Europos Sąjungos rinkimų teisės reformos[1]; be to, atsižvelgdamas į šios rezoliucijos P konstatuojamąją dalį, mano, kad, vykstant deryboms dėl išstojimo ir dėl naujų santykių su Jungtine Karalyste nustatymo, pasiliekančiosios 27-ios Europos Sąjungos valstybės narės kartu su Sąjungos institucijomis turi stiprinti dabartinę Sąjungą rengdamos išsamius viešus debatus ir pradėti nuodugnius tarpinstitucinius svarstymus apie savo ateitį;

Baigiamosios nuostatos

33. pasilieka teisę paaiškinti savo poziciją dėl Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės derybų ir prireikus priimti tolesnes rezoliucijas, taip pat ir dėl konkrečių klausimų bei su atitinkamais sektoriais susijusių problemų, atsižvelgiant į šių derybų pažangą arba regresą;

34. tikisi, kad Europos Vadovų Taryba, tvirtindama gaires, pagal kurias bus apibrėžta derybų programa ir nustatomos bendrosios pozicijos ir principai, kuriais vadovausis Europos Sąjunga, atsižvelgs į šią rezoliuciją;

35. yra pasiryžęs priimti savo galutinę poziciją dėl susitarimo ar susitarimų remdamasis vertinimu, atliktu atsižvelgiant į šią ir visas tolesnes Europos Parlamento rezoliucijas;

°

° °

36. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Europos Sąjungos Tarybai, Europos Komisijai, Europos Centriniam Bankui, nacionaliniams parlamentams ir Jungtinės Karalystės vyriausybei.

[1] Priimti tekstai, P8_TA(2015)0395.